

er af mange andre Grunde ikke anvendelig. Jeg har føjet denne særlige Grund til, fordi det har vist sig, at Pengene kan forandre sig paa en saadan Maade, at Forsikringstanken ikke lader sig opretholde. Hvis vi her under Krigen havde haft et Forsikringsinstitut, vilde det sikkert have været nødvendigt, at vi af Statens Midler var kommet til at forhøje det Beløb, der ydedes de vedkommende, saa at det fra at være en Forsikringssum var blevet til en Aldersrente. Vi vilde ganske simpelt have været nødt dertil.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Hegelund-Lange har bedt om Ordet for 3die Gang under denne Behandling. Det ærede Medlem kan ikke faa Ordet uden Tingets Samtykke. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet (Ophold). Det ærede Medlem Hr. Hegelund-Lange har Ordet.

Hegelund-Lange: Mit Gensvar til det ærede Medlem Hr. Rode kunde jeg have formet i en kort Bemærkning; men de Udtalelser, som fremkom fra det ærede Medlem Hr. Holstein, gør mig det nødvendigt at bruge nogle faa Minutter endnu. Jeg havde troet, som jeg tidligere udtalte, at det ikke skulde have været nødvendigt i nogen Grad at genoptage den gamle Debat om Forsikring kontra Forsørgelse; men naar nu det ærede Medlem Hr. Holstein staar op og giver varm Tilslutning til det fra anden Side fremsatte Forslag om Forsikring, bør denne Debat ikke forløbe, uden at der bliver peget paa overfor det ærede Medlem Hr. Holstein, at hans eget Partis Stilling her rejser sig imod dette paa en saadan Maade, at jeg ikke forstaar, at det ærede Medlem vil optræde derimod. Da vi sidst havde Sagen til Behandling, var Professor Birck Ordfører for det konservative Folkeparti, og han udtalte, ganske som jeg den Gang, at hvis vi stod paa bar Bund, kunde han i mange Maader have Sympati for Forsikringssystemet; men dernæst gik Professor Birck over til at pege paa, at naar man slutter sig til dette Princip, maa man være klar over, at samtidig med, at det har visse Fordele, har det ogsaa store Mangler. Her pegede Professor Birck paa, at en af Højres mest autoritative Mænd, som var Medlem af Invaliditetskommissio-

sionen, Ludvig Bramsen, havde gjort opmærksom paa, at Tvangsforsikringen kræver et meget stort Apparat, og det udfører Professor Birck videre ved at pege paa, at i en Forsikring som den tyske gik der ikke mindre end 20 pCt. af Præmierne i de laveste Afdelinger udelukkende til Administration. Og han pegede endvidere paa, at med de forøgede Udgifter til Kontorhold, som vi i Øjeblikket, da Professor Birck talte, havde faaet her i Danmark — og som sandsynligvis ikke vil være blevet formindsket siden —, maatte vi regne med ligeledes her at faa en Administrationsudgift ved Tvangsforsikring paa mindst 20 pCt. Professor Birck udtalte udtrykkelig, at hvis Staten betalte 27 Millioner, de forsikrede 27 Millioner og Kommunerne 27 Millioner, vilde af disse 81 Mill. Kr. kun de 65 blive udbetalt; de 20 pCt. vilde gaa til Administrationen, altsaa til fornyet Funktionarisme.

Endvidere pegede Professor Birck paa noget, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Borgbjerg nylig var inde paa, og Professor Birck gjorde det paa en saa stærk og overbevisende Maade, at jeg vil tillade mig at gengive det ordret. Den 16. Januar 1920, Folketingstidenden Sp. 2878, sagde Professor Birck: „Et Faktum er, at hvis vi gaar over til Forsikring, skal vi først og fremmest, fordi vi ikke har den Fond, som Jensen-Sønderup talte om, og som det vil tage mange Aar at lave, baade betale Alderdomsforsørgelsen for den nuværende Generation og samle Penge sammen til Alderdomsforsørgelsen for fremtidige Generationer, og det er en større Byrde, mener jeg, end Samfundet kan bære“. Dette har Adresse ikke blot til det ærede Medlem Hr. Holstein, men ogsaa til det ærede Medlem Hr. N. C. Jensen, naar han mener, at det her foreslaaede System vil blive for dyrt, og at Forsikringssystemet vilde blive billigere. Her peger Professor Birck paa, at hvis vi nu gik over til Forsikringen, saa vilde vi bebyrde den Slægt, som ikke er blevet mere velhavende, siden det ærede Medlem Hr. Rode forelagde sit Forslag, med langt større Byrder, end nogen af de Herrer, der har argumenteret for Forsikringstanken, drømmer om.

Endvidere vil jeg i Tilslutning til det ærede Medlem Hr. Rode gøre opmærksom paa, at vi ikke kan se bort fra den Risiko, som disse mægtige Kapitalopsamlinger med-